

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W.
przeciwko A. D. i H. D.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje adw. J.J. od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego)**
w K. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset), podwyższoną o stawkę
podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za udzieloną
z urzędu pozwanym pomoc prawną w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie

ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Pozwani we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., powołując się na wskazane w podstawach skargi naruszenia prawa materialnego. Przypomnieć, więc należy, że zgodnie z art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c., skarga kasacyjna - obok niezbędnych elementów konstrukcyjnych w postaci oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany - powinna zawierać, jako jeden z jej elementów formalnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący powinien wskazać wynikającą z art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. ustawową przyczynę, która jego zdaniem w sprawie wystąpiła i uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; skarżący ma obowiązek przedstawić argumentację juredyczną wskazującą na wystąpienie danej, ustawowej, przesłanki. Przypomnieć też należy, że uzasadnienie podstaw skargi (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) stanowią odrębne i niezależne elementy skargi, pełniąc w niej odmienną rolę, a zatem powinny być w skardze przedstawione oddzielnie, choć nie można wykluczyć, że podniesione w nich argumenty będą się częściowo powtarzać (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52; z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38). Sąd Najwyższy nie ma obowiązku poszukiwania w treści skargi argumentów właściwych dla podstaw skargi i dla przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ich porządkowania i selekcji.

Zważywszy, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., gdyż tylko one i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku, brak argumentacji juredycznej dla wniosku zgłoszonego przez skarżących powoduje, że nie ma podstaw do

wnioskowania o wystąpieniu w badanej sprawie wskazanej przez nich przesłanki. Co trzeba podkreślić, oczywista zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wiąże się z ewidentną i widoczną na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2018 r., I CSK 707/17 i z dnia 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2013 r., II CSK 437/12 i z dnia 29 maja 2018 r., I CSK 42/18). Przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. dotyczy bowiem sytuacji, w której zarzucane naruszenie spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2018 r., IV CSK 599/17).

Skarżący nie wykazali, by skarga kasacyjna była - w przedstawionym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowił art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (tj.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1184) oraz § 3, § 8 pkt 6 i § 16 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj.: Dz.U. z 2019 r., poz. 18).

as]

aj

